

[Holdgaard.]

da dette Forslag kun indeholder midlertidige Bestemmelser, mener jeg, at man ogsaa fra mit Partis Side vil kunne tiltræde denne Bestemmelse, fordi ogsaa vi mener, at der trænges til, at der gives Mulighed til at hjælpe Invalidereventynderne.

Som omtalt er der saa en Bestemmelse i § 4, som bemyndiger Kommunerne til at yde Brændselshjælp. Kort sagt, Forslaget er let overskueligt. Det bygger, kan man sige, paa Tillid til det kommunale Selvstyre, idet Udførelsen jo udelukkende er overladt til Kommunalbestyrelserne. Jeg forstaa derfor ikke rigtig den ærede Ordfører for Venstre, og det var ogsaa lidt vanskeligt at forstaa ham; for i visse Øjeblikke talte det ærede Medlem om den Glæde, det vakte, at man vilde give Kommunalbestyrelserne Selvstyre og lægge det hele over paa dem, og det andet Øjeblik var han imod det. Jeg synes ikke, den Tillid er meget bevendt, naar man sluttelig dog ikke vil være med til at stemme for Lovforslaget. Men det Standpunkt, som vi fra mit Partis Side Gang paa Gang har gjort os til Talsmænd for, er jo, at man maatte give Kommunerne nogen Bevægelsesfrihed. Ogsaa af den Grund kan vi anbefale Forslaget.

Hvad angaar Udgifterne, som er anslaaet til at ville blive 8 730 000 Kr., da maa man jo ikke glemme, at det er Maksimumsbeløb, som kun vil komme til Anvendelse, hvis Kommunalbestyrelserne over hele Landet udnytter Loven i sin fulde Udstrækning; det ærede Medlem, der var Ordfører for Venstre, udtalte ogsaa, at det vilde jo ikke blive Tilfældet, selv om Lovforslaget blev gennemført. Men saa forstaa jeg saa meget mindre, hvorfor man har saa store Betæneligheder. Det Beløb, her er foreslaaet, kan man selvfølgelig bruge fra den Side til at agitere med, idet man kan sige: dér kan man se, hvordan de to Partier vil øse Penge ud. Derfor kunde det selvfølgelig ogsaa have nogen Betydning, om den højtærede Minister kunde forelægge en Sandsynlighedsberegning over, hvor meget der vil medgaa. Jeg indrømmer, at det er vanskeligt at sige noget bestemt derom. Det er vel nok rigtigt, at Lovens Bestemmelser ikke vil blive fuldt udnyttet i alle Kommuner. Jeg vil yderligere tilføje — jeg kan godt sige: i Modsætning til Venstres ærede Ordfører —, at vi kan ganske tiltræde Forslaget om den Maade, hvorpaa man vil skaffe Midlerne til Dækning af disse Udgifter. Det skal jo ske ved Ophævelsen af den Nedsættelse

af Formueskatten, som blev gennemført af den forrige Regering, idet Finansministeren har fremsat Forslag om den paa-gældende Lovs Ophævelse. Vi, i alt Fald jeg, synes, at det er meget rigtigt og retfærdigt at lade de velhavende i vort Samfund yde til noget godt og retfærdigt.

En lille Smule forbavset blev jeg ved at høre de to Oppositionsordførere, for naar man har læst deres Presseorganer Sommeren igennem, har man nærmest faaet det Indtryk — og det bekræftedes egentlig ogsaa her i Dag —, at man ligefrem tørster efter at se Forslag fremsat. Man var ligefrem hungrig efter at se, hvad Regeringen bar i sit Skød, og efter at komme til at arbejde med det. Lige før Rigsdagssamlingen begyndte, læste jeg, at det ærede Medlem Hr. Krag havde holdt en Tale for sine Vælgere, hvori han sagde, at nu var de glade Ferie dage forbi, nu skulde man begynde paa Arbejdet. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ligeledes betegnet Regeringens Program som meget tyndt. Ud fra disse Udtalelser skulde man tro, at de ærede Partier havde nogen Appetit til at gaa i Lag med Arbejdet. Men det er, ligesom Appetitten er ophørt, før man begynder at tage til sig af Retterne. Man maa saa kun haabe, at den kan komme igen.

Vi kan, som sagt, støtte det foreliggende Lovforslag. Jeg synes, det vilde være en smuk og værdig Begyndelse paa Rigsdagens Arbejde, hvis vi gennem dette Lovforslag kunde ophæve den Uret, som blev begaaet, den Gang man gennemførte en Lov, hvorved man gjorde Kaarene tungere for de daarligst stillede for derved at lette Skatterne for dem i vort Samfund, som i Forvejen har Overflod.

Geert-Jørgensen: Vi fra vor Side skal ikke blande os i Striden mellem den nuværende højtærede Regering og den Regering, der gik af i Foraaret. Den Strid er os ganske uvedkommende. Vi skal heller ikke blande os i Striden om, hvorvidt den nuværende Regering har tøvet for længe eller skyndt sig for meget. I Sommer blev den jo anklaget for at have tøvet for meget og have holdt Ferie, og nu hørte vi den ærede Ordfører for Venstre sige, at den har skyndt sig for meget. Det er altsaa ikke let saadan at gøre Mennesker tilpas, men det vedrører nu ikke os. Vi holder os og vil holde os til Sagens Realitet.

Vi fra vor Side har den højeste Sympati for, at de gamle og de syge bliver hjulpet. Vi, der færdes ude mellem Mennesker, ser kun alt for vel, hvor strengt det er for